

Undir lágmarkinum

DIMMA skrivar í oddagreinini leygardagin enn einaferð um orsökirnar til trongu búskaparstöðu okkara og heldur enn einaferð, at bara hinir, teir, ið stýrdu undan teirra glæsiliga landsstýri, hava alla skyldina. Hetta man lesarin duga at døma um sjálvur, og vit skulu ikki koma við góðum ráðum og skuldsetingum í so máta — bert minna á hópflýggjanina úr Føroyum undan hesum so frálíka landsstýri.

EFTIR væl og virðiliga at hava endurtikið orsökirnar til víkjandi inntøkurnar til landskassan, minkandi toll og skattagrundarlagið, reka teir mín sann fram undir at fáa okkum at halda, at tað uppskot, sum nú er lagt á ting um broytingar í rúsdrekkaalógini, í veruleikanum er ætlað at fáa landskassanum fleiri inntøkur og helst minni sum ábót fyri valdandi rúsdrekkaóskili.

HVAT Dimma og sambandið ætla við slíkari skrivning, verða teir sjálvir at svara fyri, men meira enn annað lýsa hesar illgitingar tann álvara, vit kunnu vænta frá tí síðuni í viðgerðini av hesum týðandi máli.

EITT er at vera ósamdur við teir, ið lagt hava fram hetta uppskot, eisini kanska ikki at duga at síggja nakað skilagott við tí, men ikki at vilja viðgera tað í álvara og við skilagóðum broytingaruppskotum kanska virka hetta »rætta vegin«, átti at verið óhoyrt fyri eina manning, ið situr á lögtingi fyri góða almenna lön.

VERULEIKIN er jú tann, at eingin flokkur á tingi hevur nakra avgjörða flokksstöðu í hesum máli — heldur ikki javnaðarflokkurin, men ongin teirra — uttan Dimma og sambandið — hava illtonkt landsstýri okkara fyri duldar inntøkuskapandi ætlanir í hesum máli — og so sektina á, hvør man fara at drekka seg í hel í framtíðini.

EISINI er tað bert sambandið, ið enn einaferð ætla sær at tváa hendur væl og virðiliga við undan nágreiniligari viðgerð av uppskotinum at krevja tað út til fólkkaatkvøðu — sjálvandi fyri at sleppa undan at taka stöðu — sleppa undan at vera við í tí lógararbeiði, eisini tingmanning sambandsins verður lønt fyri.

ORÐASKIFTIÐ, ikki minst í bløðunum, hevur verið nógv, síðan framløguna og stórt sæð, so er ikki semja um teir størstu lutirnar, men tað skerst ikki burtur, at øll halda broytingar vera neyðugar, øll halda, at tað var í tøkum tíma, at uppskot um hetta kom á ting, nærum øll halda tað vera skilabest við føroyskari einkarsølu og at einki skil er í, at hvør Hanus og Janus innflytur í stórum vegna onnur og kanska til sølu eisini.

ÓSEMJA er um skamtanina, um söluloyvi til matstøð og annað mangt, men hetta kann ikki einsamalt rættvísgera, at málið ikki fær bestu og álvarsligastu politisku við-

gerð, sum átti at kunna endað við einum lidnum uppskoti, ið breið semja var um. Snøgt sagt tí verandi óskil kann ikki halda fram.

VIT halda í øllum førum, at uppskotið eins og øll hugsandi broytingaruppskot, framsett av besta vilja fyri at røkka einum nýtiligum úrsliti, hava bestu viðgerð uppiborna og at strembast skal eftir at fáa málið loyst innan tinggátt — av teimum, ið vald eru at lóggeva fyri okkum vanligu borgarar.

MEN undanførsla sambandsins bendir á, at so skal ikki verða, og sambært málagnisambandsins, sum nú, heldur enn at taka eitthvørt tilfíkt uppskot í álvara, niðurger hetta álvarsmál til bert at snúgvá seg um fleiri ella færri tollkrónur, kann ivaleyst hvørki politisk ábyrgd ella neyðugi viljin væntast frá tingmanning floksins til eina veruliga og ærliga viðgerð.

sosigaley

Drímmalættung
14. SEPTEMBER

DAGBLAÐIÐ

LAUGSUA

14. SEPTEMBER

FRIÐ FØROYAR

NORÐLÝS

Sambandsfundur um sjálvstýri

Sambandsfelagið í Suðurstreymoy skipaði í gjárkvöldið fyri fundi um heimastýrislógina í mun til eina møgulega nýggja sjálvstýrislóg.

Dimma skrivaði leygardagin um fundin:

Evnid á fundinum er Heimastýrislógina. Á fundinum leggja Bjørn á Heygum, advokatur, og Eilíf Samuelsen, fyrrv. lótingsmaður, fyri.

Ein orsøkin til, at felagið hevur valt at taka júst hetta evnið til umrøðu, er, at verandi landsstýris-samganga hevur ætlanir um at tingast við donsku ríkismyndugleikarnar um eina sjálvstýrislóg í staðin fyri galdandi heimastýrislóg.

Tað er serliga Javnaðarflokkurin, ið hevur gjørt

seg til talflokk fyri eini slíkari nýggjari lóg. Og sambært almennum frásøgnum skulu øll mál, sum eru felags, kunna yvirtakast í teirri roð, foroyingar sjálvir ynskja.

Tað er verandi heimastýrislóg í mun til eina slíka, Føroya Væl vil hava lýsta.

Um ætlanin við fundinum bert er at finna flest møgulig argument fyri at varðveita núverandi skipan, er møguligt og hugsandi, men bert tað, at sambandsfólk nú vilja taka sjálvstýrispurningin uppá tungu, er eitt stórt framstig í sær sjálvum.

Ikki besta loysn,

— men...

Tjóðveldisflokkurin hevur ógvuliga ilt av uppskoti landsstýrisins um arbeiðs-

marknaðargrunnin.

Heini O. Heinesen sigur m.a. í 14. September:

Javnaðarflokkurin bóltar rútt beint inn í Fólkaflokk-in, sigur Heini O. Heinesen, sum visir á, hvussu Javnaðarflokkurin leikadi í, tá ið Tjóðveldisflokkurin á sinni gekk við til at útseta samhaldsføstu eftirlønarskipanina í eitt ár.

— Nú hava teir lagt fram eitt neyðaregg, sum teir kalla samhaldsfasta eftirlønarskipan. Hetta er viðfáningur í mun til ætlaðu skipanina, ið Javnaðarflokkurin sjálvur hevur verið við til at samtykkja; hetta er ein táta!

— Tað kann tykkast rettiliga lógið, at júst Javnaðarflokkurin í dag — saman við sínum broðraflokk, Fólkaflokk-inum, gongur á odda til tess at javna henda grunn við jørdina — henda grunn, sum varð samtykt-

ur í samgonguni, sum sat frá 1985-88.

Tað er neyvnan nakar í javnaðarflokkinum, sum heldur, at verandi uppskot um arbeiðsmarknaðar eftirlønargrunn er tað best hugsandi. Upprunaliga uppskotið var munandi betri, men tá eingin politiskur meiriluti er fyri at fremja eitt mál ber ikki til.

Ein tilikur meiriluti er hvørki í dag ella í seinastu samgongu.

Fáa vit ikki verandi uppskot samtykt nú — og so kann Heini O. Heinesen kalla hetta neyðaregg — verður seinur dagur til eitt tilfíkt uppskot kemur fram aftur.

Hetta er ikki tað besta, men væl betri enn einki.

Ikki tíð at vera til arbeiðis?

Løgtingið fer heim mikudagin. Hetta hevur lótingsformaðurin, Anfinn Kallsberg, gjørt av.

Asannast má, at mangt er broytt viðvikjandi tingarbeiðinum seinastu árin.

Fyrr høvdu tingmenn tíð at vera til arbeiðis í lótinginum, men nú tykist sum áhugin er størri til annað.

Og tingarbeiðið og málsviðgerðin av tinguppskotunum verður sjálvandi hareftir. Nú tykist sum tað at skunda sær telur meira enn saklig viðgerð av málum.

Næstseinasta friggjadag, sum var settur at vera seinasti framløgudagur í ting-

inum á hesum sinni, vórðu ikki færri enn 31 mál framlögð.

Øll hesi, umframt tey, sum frammanundan komu á tingborð, skulu viðgerast eftir fáum døgum. Nøkur av málunum eru sera umfangandi og tíðarkrevjandi og áttu gjølliga nevdarviðgerð uppiborið.

Í staðin fyri frammanundan at áseta dagin, nær tingið skal heim, hevði verið skilabetri at tingmenn tóku sær ta tíð, sum neyðug er, soleiðis at tey mál, sum komu á tingborð, fáa ta viðgerð, tey áttu at fingið.

Eru tingmenn, sum ikki hava stundir til tingarbeiðið, so hava teir møguleikan at fáa eykamannin inn fyri seg.